

UJVIDÉKI NAPLÓ.

Társadalmi és a városi közügyeket szolgáló hetilap.

Előfizetési árak:

évre 8.— korona
Fel évre 4.— „
Egyes szám 8 fillér.

Felölös szerkesztő: Dr. Eischléger Dezső.

Szerkesztő: Cserneyi Mór.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

II. Rákóczi Ferenc-út 35. I. emelet.

Ünnep.

Séjtelmesen, misztikus borul reánk az est. Fenn kigyulnak a fényes csillagok s millió s millió gye tyafény meleg sugárzása mellett ünnepeljük az emberiség megváltója születési évfordulóját. A szentia ott sugárzik minden keresztény család lakásában s ha kevesebb avagy több lobogó láng ékesíti annak ragyogását teszi fényesebbé, melegebbé annak ünneplését, mégis valamennyi egyformán, valamennyi egyöntetűen azt a nagy tiszteletet, azt a rajongó szeretetet akarja personifikálni, amely a keresztény egyház megteremtőjének világra-jöttéhez fűződik, annak eljövételéhez kapcsolódik.

S megkondulnak a harangok az örömteli téli éjszakában s az emberek milliói özönlenek a fényesen kivilágított ünnepélyes templomokba, hogy misével áldozzanak a nagy Mindenhatónak azért a kegyéért, hogy ime az emberek földi szenvedéseinek megváltóját, a világra ergedte. Hogy ama sanyarúságok, ama kínlődások, melyek legtöbb embernek osztályrészül jutottak, könnyebben elviselhetők legyenek abban a reménységben, hogy a földi szenvedések túlvilági örömeikkel váltattak meg.

Majd kétezer év előtt a surbalái éjszakában csak egyetlen fényes csillag sugára világított be. Az a fény vezérelte a három keleti királyt, ahhoz a jászolhoz, ahol az emberiség megváltójának megszületnie kellett. Nem bíborban, ném fényben s nem pompában, hanem tehenistállófojtott levegőjű melegében, a kerdőzd, de senkit nem bántó szelid állapotok társaságában.

S a szent királyok elindultak s magukkal vették a sok keleti kincseket, mesebeli selyem-sznyeget, aranyat, kincset s mindazt a földi jót, mivel az égiek őket megáldották. S vittek tömjént s vittek mirhát hogy azzal áldozzanak az ég szülöttjének, hogy azzal róják le hódolatukat az előtt, ki tudásával, emberszeretével megváltja majdán az emberiséget földi szenvedéseitől.

S a szent királyok elindultak amaz emlékezetes éjszakán s mentek-mentek,

miként a gyönyörű legenda azt elmeséli. Vezérük az égi csillag volt utbaigazítójuk. A jóságos pásztorok kik különben is me nédeket szolgáltattak az emberiség későbbi Megváltójának s módot nyújtottak hogy távol a rossz emberektől a jóság, a szelidség, a türelem magasztos érzelmei kapcsolódjanak születési tényéhez.

S hiába feküdt ott az egyszerű jászolban a tehenek, a szamarak s egyéb kerdőzök között, az égi fény mégis elvezette a keleti királyokat, hogy megtalálják azt, akit kerestek s akinek eljövételét az angyal előre megjósolta nekik.

Az eszme született meg ez emlékezetes éjszakán. Az eszme, melyet hiába rejtünk jászol alá szegényes tehenistállóban, a fény mely belőle kisugárzik hozzávezérli mindazokat, kik az eszmét kutatva keresik s akik tudják, hogy annak eljövetele, annak megszületése egészen bizonyos.

Ezelőtt majd kétezer esztendővel megszületett az Eszme. Azon a szent, azon a sejtelmes éjszakán. Megszületett, hirdelve a tant:

»Szeresd felebarátodat mint tenmagadat!«

Ezelőtt majd kétezer évvel. S vajjon az eszme, melynek ily gyönyörű tanításai vannak, ily hosszú idők eltelével belejutott e a köztudatba? Ugy szeretjük felebarátainkat, mint önmagunkat? Vagy az önszeretet nem ulti éppen napjainkban legnagyobb orgiáit?!

A szent éj misztikus szépsége nem tűri hogy ezekkel a profán kérdésekkel tolakodjunk előtte. Nem tűri, hogy arról beszéljünk, ami nincsen s kívánjuk a lehetlent. De annyi bizonyos, hogy az Eszme új megszületésére nagy, igen nagy szükségessége az emberiségnek, mert a harangok elhangzásával, az ünnepélyes ruhák levetésével, az ünnepi bángulat, a keresztényi érzelmei is következők belőlünk, hogy helyet adjon a mindennapi, minden szeretetet nélkülöző gyűlölködő, pogány érzelmeknek, melyek-uj Megváltó születését várják s kívánják.

Vasárnaptól — vasárnapig.

Karácsonyi mellékletünkkel — melynek gazdag szepirodalmi tartalma vetekedik bármelyik vidéki lappal — kedveskedünk olvasó közönségünknek. A legjelesebb írók termékei gazdagítják e szepirodalmi mellékletünket. Egyben örömmel jelentjük, hogy városunk veterán polgára Joesies Lukács ur rendkívül érdekesítő emlékiratot rendelkezésünkre bocsájtotta. Minden héten közöl az Ujvidéki Nap ó egy-egy tárcsanyagot ebből, a városunket, megyénket sőt az egész országot érdeklő fontos emlékiratokból melyeknek valódiságát J esies é ő és tisztelt egyénisége bizonyítja. Ezen emlékiratok mentesek minden partoskodástól. Főfőlémelédek az elfoglaltságok és tisztán csakis az igaznak adnak szót, erőt és kifejezést. Ujvidék közönsége ritkán részeseül ilyen élvezetben, a mikor az élt tanu mesél, igaz szavakban az unókának.

Új jogtudorok. Endre Antal és Popovics Mihály városunk fiatalágának kiváló tehetségű és szimpatikus tagjai Közsérvártó jogtudományi dokt rokká avattak. Gratulálunk.

Karácsony a fürdőben. A Városi Ártézi Jodos fürdő karácsony mindkét napján nyitva lesz. Reggel hat órától este 7 óráig lehet fürdőzni. Csak a szent este n lesz a fürdő délután 5 óráig nyitva.

Királyi elismerés egy tanítónak Rausnitz Jakab peterévei tanító egy általa szerzett »Hódolat«-al üdvözölte a királyt 80. születésnapja alkalmából. Ötsége a hódoló dalt elfogadta s fegfelsőbb köszönetet fejezte ki elhatározása kapcsán, hogy Rausnitz szerzeménye a legfelsőbb családi hitbizományi könyvtárba fog elhelyeztetni. A királyi köszönetet Voinits István vármegyénk főispánja tudat a kiírtatott tanítóval.

Új ügyéssi megbízottak. Az igazságügy-miniszter S ojkovics György ügyvedet az újvidéki ügyészség kerületébe és dr. Te egy Nándor apatini ügyvedet az apatini járás területére ügyészségi megb zottakká nevezte ki.

Elismerés. Az orsz Gyermekszanatórium-Egyesület Cserneyi Morhoz, lapunk szerkesztőjéhez a következő elismerő okmányt intézte: Igen tisztelt Tanár Ur! A gyermekszanatórium ügye iránt tplált nagylelkű érdeklődésének fényes tanujelét méltóztatott adni, midőn kegyes volt a gyűjtést e rendelni. Fogadja ezen áldozatkészségeért és jóindulatáért, amellyel a Gyermekszanatórium hazafias céljait előmozdítani méltóztatott, kormányzó tanácsunk hálás köszönetét és kérjük, hogy a jövőben is méltóztatassék változatlan jóindulattal törekvésinket támogatni. Budapest, 1910. december hó 15-én. A Kormányzó-elnök Ur Onagyméltósága helyett: Dr. Fodor Oszkár igazgató. Bezeredy államtitkár, alelnök. P. h.

Most a karácsonyi ünnepek alatt a Singer & Co varrógép részv. társ. üzletkirakatja a séfáló közönség figyelmét magára vonják. Aki az

Bogdány és Társa Ujvidék

II. Rákóczi ut 66. Telefon 219.

Budapest, VI. Dálnok-u. 12. Saját házban Telefon 988.

Központi fűtés, szellőztetés, vízvezeték, csatornázás és világítás berendező vállalat.

alkalmat felhasználja és e cég üzleteinek egyikét meglátogatná, ott nagy választékot talál megfelelő és mindenütt alkalmas karácsonyi és újvi ajándékokban. A sokféle Singer családi varrógépek közül, melyek világhírne tettek szert és újabban az 1910. évi brüsszeli világkiállításon ismét az első nagy díjat nyerték el, egy új gép, a »66« tünik fel, mely joggal a 20-ik század varrógépeinek nevezhető. Emeltesre méltó újítások e gépnél a vízszintes fekvő és kényelmesen hozzáférő szálfozó, a könnyű kezelés és több hozzátartozó újabb készülék. A t. vevőközönség figyelmét felhívjuk egyúttal a Singer tömő-készülékre, melyek a legfinomabb munkák játszva végezhetőek.

Javaszz decemberben. Temerinben a fák virágoznak. Egészen tavaszi az élet, de nemcsak másodvirágzást, hanem másodtermést is láthatunk. Csányi József temerini lakos kertjében van egy almafa, mely az idén másodsor hozta a termését. Igaz csak egy két szemet, de ez is a ritkaságok közé tartozik.

Leesett a háronemeletes épület tetőzetéről. F. h. 20 án reggel egy tanonc az épülő Adamovics palota tetőzetéről rakoncátlan viselkedése miatt leesett. Súlyosan megsérült. Senkit nem terhel mulasztás, egyedül ő maga volt a szerencsétlenség oka, mely valószínűleg halálos lesz.

Baleset A tornaóra alatt Bartos Lajos gimn. 4 oszt. tanuló a gyűrűhintáról leesett. Igen súlyos sérülést szenvedett.

Nemzetközi tuberkulózis kongresszus. Az 1911. év őszén Romában egy nemzetközi tuberkulózis lesz. A nagynevű és nagy tudású német és francia bakteorológusok és orvosok itt fognak beszámolni az utóbbi évtizedekben elért eredményeikről. A kongresszusra igen sok orvos jelentkezett már eddig és bejelentette a tudományos anyagot. Sok magyar orvos is részt vesz a kongresszuson.

Megszökött sikkasztó. A zentamelléki csákovai uradalom intézősége sürgős panaszt emelt a rendőrségnél, hogy Berdi Imre nevű alkalmazottja 6384 K.-át sikkasztott és megszökött. A sikkasztó magyarul, németül, franciául és angolul beszél, tehát valószínű, hogy külföldre szökött.

Régi sírok. Szeghegyen, Neuman György udvarában régi avar sírokra akadtak. A fölfedezők: Szász Ferenc verbási gimn. tanár és Greiner Endre ki-hegyesi tanító voltak, kik az országos muzeummal összeköttetésben állanak és az erdélyi muzeum segítségével folytatják az ásatásokat. Kutatásuk közben 15 sírt fölbontottak, amelyekben régi gyöngyöket, 3 drb. ezüst pénz, nyílhegyeket, ptykéket, a csontvázak mellett agyagedényeket és több régiségi tárgyat találtak. Az ásatásokat folytatják és reményük van, hogy újabb fölfedezésekre bukkannak.

Elhalasztott közgyűlés. Az Erzsébetegyesület közgyűlése holnap karácsony hétfőn d. u. 4 órakor a Lang féle vendéglőben minden körülmények között meg lesz tartva. Az elnökség kéri a tagokat, hogy okvetlenül jelenjenek meg.

A gyermekbarátok-egyesülete ismét fényes tanujelét adta annak, hogy, a jótékonyaság terén minő nemes tevékenységet fejt ki. Vasárnap d. u. száz szegény iskolás gyermeket ruházott fel az Erzsébet-szálloda dísztermében. Megható látványt nyújtott ezen unnepegy. Ámon Pál dr. kanonok a gyermekekhez buzdító szavakat intézett, hogy törekedjenek hasznos munka által maguknak ruházatot és mindent szerezni, amire az embernek szüksége van, hogy mint tisztességes ember megélhessen, mert különben örökéletben alamizsnára szorul. Horti Balázs és szeretetreméltó neje, mint házigazdák oszonnával vendégelték meg az apróságokat. Száz csésze habos kávét a javából, egy-egy garmada jótéle süményt találtak. Milyen kedves emléket, teremtettek

Hortiek e vendéglátásukkal azt a kicsikék, de mi felnőttek sem feledjük soha. Ámon főtisztjeiendő beszédében is hálás köszönetét fejezte ki Hortiék-nak.

Új báró. Ófelsége a gyáripar terén nagy érdemeket szerzett beocsini Ohrenstein Henriket bárói rangra emelte. Gyáriparunk fejlesztéséhez sokban hozzájárult beocsini Ohrenstein Henrik báró ki nagy szaktudásával a beocsini cementgyárat világhírűvé tette. Évekkel ezelőtt a föld minden tájékáról összesereglett geológusok elismerték ezt, mikor Beocsinban a cement gyártást és a földalakulását, fejlődését tanulmányozták. Külföldi lapok egész hasábokat írtak a beocsini cementgyár méltatásáról. Ez akkor történt, hát ma miév fejlődött e hatalmas telep.

Országos kiállítás Szegeden Szeged közgazdasági élete az utolsó évtizedben olyan hatalmas arányban fejlődött, hogy Perjessy László, a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkára elérkezettnek látta az időt egy olyan mozgalom megindítására, amelynek eredménye országos ipari és mezőgazdasági kiállítás rendezése lesz Szeged város gazdasági és kulturális fejlettségének megfelelő keretekben. A mozgalomnak megnyerte Lázár György dr. polgármestert, akinek Szeged rohamos fejlődését leginkább köszönheti és aki nagy gyakorlati érzékével azonnal átértette, hogy a kiállítás révén a város fejlődése újabb rendkívüli tápot nyerne, és évtizedekre terjedő hatása értékes

MUSCHONG-BUZIÁSFÜRDŐ
BUIZÁSI PHÖNIX ÁSVÁNY VÍZ
BAKTERIUM-MENTES
természetes ásványvíz
ÜDIT-GYÓGYIT ÜDIT-GYÓGYIT
Vese- és hólyagbajoknál, a vesemadonec idült hurutjainál, gyűgk- és fényképződésnél a legutak és a kiválószó szervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásanak bizonyult.

ORVOSILAG AJÁNLVA
Főlerakat: DIETZGEN IMRE FAI
cégnél Ujvidék.

Újyas elárusító leányt keresek
a dunautcai pék üzletem számára.
Adler Géza
pékemester

Kolársky V.
Csemege, fűszer déligyümölcs alkalmas
karácsonyi és újvi
ajándékok.
Délmagyarország első bevásárlási forrása.
Kossuth Lajos utca 31. Erzsébet szálloda mellett.

Yajda Dezső
elsőrangú fényképészeti-műintézet
UJVIDEK
Pelsőfi-utca 32 (Saját házában).

gyümölcsöket hozna a természetes föllendülésnek most már feltartóztatlanul haladó folyamataiban. Javaslato terjesztett ezért a város tanácsához, hogy az a kereskedelmi és iparkamarával, körítve tegyen kezdeményező lépéseket az országos kiállítás rendezésére. A javaslat szerint a kiállítás rendezésére kiváló alkalom szolgálna a szegedi árvízkatasztrófának 19 4-ben bekövetkező 35. évfordulójára, amely időre a városrendezés nagy munkája, befejezést nyer, és egy emberöltő munkálkodásnak eredményét mutatnítják be az országos ipari és mezőgazdasági kiállítás keretében.

Egy szandázós orvosi könyvről. Az orvoslás két évtized óta roppant változásokon megy át, a betegségek gyógyítása tekintetében. Régi, elavult, tévesnek mondott és elejtett elméletek újra felélednek, uralkodóvá lesznek. Kiátkozott, neveltségének bályegzett gyógyítók újra dívatba jönnek, üdvösnek kitűnő gyógyhatásának híresztelik. Valóban különös, hogy e téren komoly megállapodás, megdönthetetlen, mindig érvényes igazságok évtizedeken át nem szűrődtek, hanem folytonos változás észlelhető. Csak az utóbbi két évtizedben kezd az orvostudomány e meletleget és gyakorlatilag megállapodott, tartósan igérkező igazságokhoz jutni és igaz gyógytudománnyá lenni. Nem bizonytalan a jelző. Ezen fontos és nagyon értékes kérdéssel foglalkozik Dr. Kovács László fővárosi orvos nemrég megjelent könyve, melynek címe: »Hemopatia« a vérgyógyítás és eredményei. Mindenki, aki egészségét visszaakarja nyerni, el ne mulassza ezt a népiesen megírt könyvet beszerezni. Ara díszes vászonkötésben 2 kor. Kapható minden hazai könyvkereskedésben és a szerzőnél, akinek intézete van Budapesten, V. ker. Váci körút 18. sz. alatt.

Hol vásároljunk Zongorát? A zongoravásárló közönség szíves figyelmét felhívjuk a Keresztély mintazongoratermére Budapest VI. Váci körút 21. mely cég évtizedek óta nemcsak a főváros zongoratalajdonosai körében, hanem az egész országban a legnagyobb és méltán megérdemelt népszerűségnek örvend. Hangzatos reklámokkal nem dolgozik a cég, hanem e helyett kitűnő zongoragyártmányainak és világhírű zongoragyárak gyártmányainak a legideálisabb feltételek mellett való eladásával teszi napról-napra ismertebbé és kedveltebbé magát. Olvasóink ha zongorát vagy pianót akarnak venni, közzőljék ezen szándékukat a Keresztély céggel, a honnan teljesen díjtalanul nyerneik felvilágosítást és kézhez kapják a cég legujobb árjegyzékét is, amelyből a szolid eladási feltételekre nézve is tájékozást nyernek.

Baics zeneiskolájában Ujvidéken diplomált tanárok modern zenepedagógiai alapon tanítják a zeneművészetet, havi to korona tandíj mellett. A zeneiskola előkészít főiskolai zeneiskolák vizsgáira.

A posta karácsonya, és újve. A karácsonyi és újvi rendkívüli csomagforgalom ideje alatt a küldeményeknek késedelem nélkül való kezelése csak úgy biztosítható, ha a közönség a csomagolásra és címzésre vonatkozó postai szabályokat betartja. Különösen szem előtt tartandók a következők: 1. Pénzt, ékszeret más tárgyakkal egybecsomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra faládá, vesszőből font kosár, vászos vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű és csekélyebb súlyú tárgyaknál pedig erős csomagoló-papir használandó. Vászon vagy papírburkolattal bíró csomagokat, gőb nélküli zsinnyel többszörösen és szorosan átkötöni, a zsinnes keresztelési pontjain pedig pecsétviaszsal lezárni kell. A pecsételésnél vésett pecsétnyomó használandó. 3. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezetéki és keresztnévének vagy, más megkülönböztető jelzésnek (pl. ifjabb, idősebb, özvegy stb.) továbbá a címzett polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének kitételére: a Budapestre és Wienbe szülő küldemények cím-

Fischer Testvérek

UJVIDÉK

II. Rákóczi Ferenc-utca 57. szám

Telefon:

műszaki telepe.

Elvállal: köponti fűtést, szellőztetést, vízvezetési és csatornázási berendezéseket, villany- és erőátvitelt, ugyszintén kútfúrást és hygienikus berendezést. Minden e szakmába vágó egyéb munkálatok a legújanyosabb árban. **Javak és kilszjegyze: díjtalanok.** Pontos, lelkiismeretes, leggondosabb kivitel. — **Jó munka.**

irataiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtószám jelzése stb. kiteendő. A rendeltetési hely tüzetes jelzése (vármegye) s ha ott posta nincs, utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges stb.

A malmok üzemredukciója a budapesti gőzmalmok mult heten egyhangulag elhatározták, hogy üzemüket olyanformán redukálják, hogy decemberben a vasárnapi munkát szüntetik be, január, február, és márciusban csak heti 4 április, május, június heti 5 napon át fognak dolgozni. Ez az üzemmegszorítás azonban csak akkor lép életbe, hogyha a vidéki malmok is hasonlóképen megszorítják a termelésüket, amire nézve most gyűjtik a nyilatkozatokat. A vidéki malmok hozzájárulását annál biztosabban veszik, hogy a kezdeményezés a vidéki malmok egyesületétől indult ki és a budapesti gőzmalmok állítása szerint a vidékieknek az üzemredukció még inkább érdekük, mint a fővárosiaknak. Számos nagyobb vidéki malom máris megkezdte a termelés megszorítását azzal hogy üzemét hetenkint 1-4 napon át szünteti el. Az érdekeltek azt hiszik, hogy még ennek a hónapnak a folyamán mind a vidéki malmok nyilatkozata be fog érkezni, úgy hogy az üzemredukció 1911. január 1-én életbe léphet.

Apróságok.

Állomáson.

Paraszt: Kérek egy bilétát:
Pénztárnok: Hová?
Paraszt: Ide a markomba.

Nálunk még több van.

Ferike mulatja az unatkozó vendégeket. Madunál is van ilyen szép butor?
Schwarzczné: Van bizony még szebb.
Ferike: De annyi poloska még színezen benne mint a miénbte.

Nyilttér*)

A t. közönség b. tájékoztatására bátorkodom itt e helyen a nyilvánosság elé hozni, hogy a londoni kiállításon igen résztveszek, akár tetszik a vetélytársaimnak, akár nem. Aki meg akar róla győződni, hogy a londoni kiállításon munkám ki lesz állítva, az szíve-kedjék a Duna utca szabóüzletembe fáradni és ott meggyőződhetik arról, hogy aki ilyen gyönyörű kiállítású öltönyöket tud készíteni, mint én, az megszerzi a londoni kiállításon is a kitüntetést.

Weizer Benő szabómester.

*E közleményért nem vállal felelősséget a szerkesztőség

C s a r n o k.

Harminc év. Kellemes és kellemetlen visszaemlékezéseim, (1854-1884)

Írta: Jocsios Lukács.

Hogyan láttam cs. és k. katonát? Katonáskodásom, az első ütközet, melyben résztvettem,

A szenvedélyes ifjkoromban, azt mondtam gyermekkoromban, valami különös erős vagy lángolta szívemet: katoná akartam lenni. Nem mintha a vad szenvedély sarkalt volna, hanem dicsőség után vágyodtam, harci dicsőség után, szorgálni akartam hazámat. Ha katonát láttam, erősen dobogott a szívem és felsóhajtottam: "bár csak nagyobb lennék! Gyenge még a karod nem bírja a kardot".

De mikor a 16. évemet betöltöttem, akkor bucsút mondtam a gimnáziumnak önként beálltam a katonasorba: hadapród lettem. 1854 esztendőzt irtuk akkor; frissen megmaradt emlékezetemben, hogy miképpen bujtattak az egyenruhába. Ujvidéken akkor híres hadapród iskola volt. Csak hogy egészen más szervezettel, főleg abban különbözött a mostaniaktól, hogy az akkori hadapród iskolában minden a katonát érdeköl dolgot, úgy mint a közönséges bakának, meg kellett a hadapródiskolái néve idéknek is tanulnia.

én vasárnap
nyílt meg a teljesen újjaalakított
és a legmodernebbül berendezett
városi árctzi jótosfürdő
gőzfürdője.

DECEMBER 4.

Menjünk az öltözőbe!
Egy káplárt rendeltek az öltöztetésem fogatásítására. Kápláruram székely volt, körülbelül 30 éves, hatalmas, erős alak, a vértanuk közül való volt, kik 48-ban a császáriakhoz kebeleztek. Nem nézték kifia, rebellis volt. Ez elég. Sem származás, sem kor, nem jött tekintetbe, ha elfoghatták, császári lett. Góliátom megtapasztalt, felémelt és belegyömöszölt a szűk magyar nadrágba és belepréselt, hogy a szusz is a torkomon akadt, mintha egy zsákot akart volna velem kitömní. Szemem szikrázott. Ajkamat összeharaptam, de szólni, jajgatni nem mertem, hisz ez nem illik a katonához, ezért csendes megadással türtem a torturát. Előírás, szabályszerint járt el, mert így kívánta a százados. A nadrágot szíjjal abraonsolta a testemhez, úgy szorosan, hogy a test és nadrág közé a hüvelykujjat még kaapáccsal sem lehetett bevérni. Raporton a százados mindenről tudomást szerzett, hogy az előírásnak megfelelőleg megkaptam-e mindent?

Ujvidék lett a kétévi hadapródiskolai tanyám, hogy azután az ezredbeli hadapródiskolában tanulmányaimat folytathassam.

Századosom Studzinszky lovag a Don Miguel ezrednél szolgált és a forradalom idejében a császári sereghez lépett át.

Feszesen állottam a százados előtt.

— Hol született? —

— Szt. Tamáson —

— Abban a forradalmas fészekben? Nagyon jól emlékszem, amikor a verbászi oldalról ostromoltuk és ezt a gyalázatos fészket bevenni nem tudtuk.

Tudvalevő, hogy Szt. Tamás csakis ismételt makacs, heves ostrom után foglaltatott el és hamarúvgett.

Nem kellett nekem ezeket a dolgokat elbeszélni, mert szemtanuja voltam. Magam láttam a borzalmashírcot amikor bennünket, kis gyermekeket anyám pincébe rejtett, hogy a golyózápor ellen megvédjen, mert én minden alkalmat felhasználtam, hogy rejtekhelyemből szabadulhassak. A pincemelletti fára másztam és onnan néztem az egész szomorujátékot. Irigyeltem a tusában résztvett katonákat, hogy batországukat bebizonnyithatták és különösen azt terveztem, hogy miképpen jutok majd az ostromlott helyekre, hogy onnan széttekintve, bámuljam a hősök magatartását.

Már akkor mint gyermek, nagy hajlamot éreztem a katonasághoz.

Kezdetben nagyon lehangolt voltam, mert kapitányommal első érintkezésem igen rosszul hatott reám, tudtam hogy életem nem lesz valami rózsás, Petőfi verse a katonáskodásról jutott eszembe, de most már becsületérzékem nem engedte a tévót. Száműztem agyamból minden gondolatot, mely helyzetem rossz oldalával foglalkozott, mert ennek csak fényes és dicsős oldalait akartam látni, érezni. Századosom nem volt az a rém, akit én benne kelléni véltem, mert a szerencse is úgy kedvezett, hogy alig érintkeztem vele. Csak évek múlva kellett vele érintkeznem, amikor már hadnagy voltam.

Másnap meglátogattam a rokonságot. Semmikép nem akartam anyámnak elpanaszolni, hogy kemény szalmazsákon és szalmazákonos aludtam. Nyakam egészen merev volt. Nem szokta a cigány a szántást. Nagyon jól tudtam, hogy szegény anyám szemrehányással illet, mert a tanulmányaimat nem folytatom és hogy akaratra ellenérz katoná lettem. Ugy az iskolában mint a laktanyában mindenben a legnagyobb pontosság, tisztaság és rend uralkodott. Elvezetett találtam mindebben, különösen tetszett nekem az előkelő módor, a bajtársi szeretet, mely tanulóársaim között ura kodott. Hozzaszóktam annyira, hogy természetemé vált.

Midőn az első évfolyamot befejeztem, a szünetidőt arra használtuk hogy egyszer hetenkint országolattot teljesítettünk.

Első országolattom a Szent Miklós-templom előtt őrön volt. A templom 1848 ban legett és kerítés nélkül bámult az éj sötétébe. Benne ka tonai folszerelések voltak fálhalmazva. Ezt kellett

Ne tétovázzék, ha fáj a feje, hanem használjon azonnal BERETVÁS-PASTILLÁT,

amely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elmulasztja. — Or. Kapható minden vosok által ajánlv. **Ára 1.20** Gyógyszertárban Készíti: Beretvás Tamás gyógyszerész Kispésten. 3 dobozzal ingyen postai szállítás.

örizni. Képzhető minő érzés fogta el lelkemet, midőn a temető sarkócai meredtek felém. Halálos borzongás futott át. Az összes holtak megjelennek előttem. Látom őket. Fantáziám kiszínezte a csontvázkait. Itt a holtak hantjain mély esend uralkodott de a esend irítottató volt . . . Csak szél sohajtott a fákon át és . . . de nem mondom tovább . . . Fegyverem töltött volt, de mit használ a töltött fegyver a reszkető kézben?!
Hogy hogyan mulott el ezen éjszaka, azt magam sem tudom.

Másnap parancsot kaptunk, hogy a hadapródiskolai növendékeknek minden nap lapáttal, ásógypékés, póznával és más eszközökkel a pitósi vámkorláthoz kell vonu niok, hogy a pionir- (utász) szolgálatot gyakorlatilag elsajátítsák. Sándokait készítettünk, de még sémkosarakaé is fontunk. Ez az egész szünidő alatti igit ment nap-őp után reggeli 3 órától 11-ig, d. u. 3-tól 7-ig. Gyönyörű "szünidő"!

Folytatjuk.

Boldog karácsonyi ünnepeket kíván
Rockenstein R.
a Fábryszálloda tulajdonosa.

Kellemes karácsonyi kíván
Hajdú Soma
a Royal kávéház tulajdonosa.

Szeretett vendégeimnek boldog ünnepeket kívánok
Horti Balázs
az Erzsébet szálloda és kávéház tulajdonosa.

Scheinberger Károly az Abbázia kávéház tulajdonosa boldog ünnepeket kíván tisztelt vendégeinek.

Láng János a Grand Hotel sörcsarnok és vendéglőjének bérlője
Boldog ünnepeket kíván tisztelt vendégeinek.

Récsai Gusztáv a Grand Hotel tulajdonosa tisztelt vendégeinek boldog ünnepeket kíván.

Atelier pour Robes & Confection.

A tisztelt hölgyközönséget értesítem, hogy Divat-szalonomban a legújleesebb francia és angol munkák készülnek. 12 évi Ujvidéken való működésem valamint a mélyen tisztelt vevőim elismerése feljogosítanak, hogy szalonomat mint elsőrangút ajánljam.

Van szívesem a mélyen tisztelt hölgy közönséget értesíteni, hogy a karcsnyi bámulatos olcsó árak mellett is kifogástalan és előkelő szabású kosztümeket készítek a legújnomabb béléssel és hozzávalókkal. Hogy a megendelés gyorsabban eszközölhető legyen, fölkérem a mélyen tisztelt hölgyeket, hogy b megrendelésükkel ne késlelmeskedjenek.

Tisztelettel
Weith Hermann
II. Rákóczi Ferenc-út 28.

A legjobb és legolesőbb bevásárlási
forrás

**Karácsonyi és Ujévi
ajándékokban**

KRAUSZ SAMU-nál

Ujvidék, Kossuth Lajos (fő)-utca 23.

Nagy választék

arany, ezüst, China-
ezüst és órákban.

Divatárúház. **SCHOSBERGER LAJOS és Társa**
„az arany szőlőfürthöz“

Kossuth Lajos utca 38 szám, átjáró ház.

Nagy karácsonyi vásár

a legnagyobb választék a legújabb, legszebb divatárúházban, férfi, és női kelmék sima selem kosztümekre való bársonyok, török blusbársonyok, minden minőségű vásznak, □=□ szőnyegek, ágygarnitúrák □=□ igen mélyen leszállított árak mellett melyek 1911 január 6 ig érvényben maradnak. Az említett árak mélyen leszállított árakkal vannak jelezve és ezek a kirakatainkban is megtekinthetők. Látványosságot képeznek. Maradékok minden árban kaphatók.

**CSALÁDI
varrógépek**
a leghasznosabb karácsonyi ajándékok.
„Üzleteink az „S” címről felismerhetők.“
Singer Co. varrógép részv.-társ. Ujvidék.

Szereti egészségét?

Ki ne tudná, hogy utolérhet'lenül legjobb has-
hajtó a világhírű

Purgó-Bayer

Vissza a hamisítványokkal mert kártékonnyak.

Saját érdekében csak
**BOHN-féle
Zsombolyai cserepet**
használjon és fogadjon el. Utasítson
vissza más silányminőségű cserepet,
mert a
BOHN-féle CSERÉP
jutányos, szép és szakszerűen salétrom-
mentes fedőanyag.
Árajánlatokkal és mintákkal készsége-
l szolgál,
**Bohn M. és Társa
Zsombolya**

Eladó „ADLER” írógép
magyar és szerb (cyrill) betűk el.
A gép új és eddig nem volt használt a.
Bővebbet a kiadóhivatal.

Kiadó üzlethelyiség.
A Rákóczi Ferenc utca 8. szám alatti há-
zamban egy üzlethelyiség azonnal kiadó.
Szép, tágas, nagy kirakatokkal.
Gál Odön dr.
ügyvéd.

Minden valódi doboz 25 drbét tartalmaz.
Minden tablettán rajta van a kétszó.

Vissza a hamisítványokkal, mert kártékonnyak.

Az I. péterváradai gőzmosó- és vasalóintézet
Brodsky és Fradl

A nagyérdemű közönség kényelmére a fehéreneműek gyűjtésével
elvállal minden fehérenemű tisztítást. A gőz-
mosó előnye, hogy közvetlen a Danaparton van, a
fehéreneműek mosása folyóvízzel történik és minden
ártalmas vegyszertől kimélve vannak.
A nagyérdemű közönség kényelmére a fehéreneműek gyűjtésével
vegytisztító és kelmefestőintézet, **UJVIDÉKEN Kossuth
Lajos-utca 13. szám** biztok meg, hol az árjegyzékek is
megtekinthetők.

Fuchs József urat

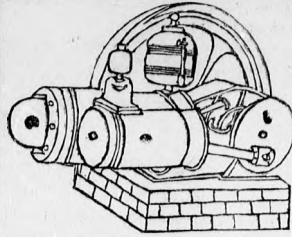
Eredeti szerémi hegyi

• BOROK •

eladása 50 litertől felfelé
hordókban és palackokban
5 litertől feljebb a házhoz is szállítva.

Kész új hordók forrázva
állandóan raktáron vannak.

Wachtl Imre kádár
Ujvidék, Petőfi-utca 8. szám
(saját házában.)

Ujdonság!

Ujdonság!

Nyersolajtüzgép.

Különösen megbízható hajtóerő. Legolcsóbb üzem! Feltétlen jótállás! Kedvező árak és feltételek. Nem kell gépész! Nem robban! Nem tűzveszélyes! Nincs pénzügyőri ellenőrzés alatt! Nincs kazán! Egyszerű üzembehelyezés! Bárkihez rendelkezésére adunk gépet díjtalanul annak a beigazolására, hogy gépük a legmegbízhatóbb és legolcsóbb üzemot szolgáltatja. Aránlattal díjtalanul szolgál 2-től 60 PH-ig.

PALFY TESTVÉREK vasöntő és gépnyá a **SEGED.**
Alapítotott 1817.évben. 20 arany éremmel kitüntetve.

Karácsonyi ujévi vásár mélyen leszállított árakkal. Szkicsák Ignác kibővített parti-árúházának karácsonyi vásárja

megkezdődött.

II. Rákóczy Ferencz út 34.
szám alatt levő üzletemet kibővíttem,
mely kibővítés által t. vevőimnek nagy vá-
lasztékkal szolgálhatok.

Ezen alkalommal módomban áll, az
összes cikkeket mélyen leszállított és
kedvezményes árak mellett, — úgy hogy
más oldalról meg sem közelíthető — rend-
kívüli előnyöket nyújtani.

STANDARD

életbiztosító-társaság Edinburghban (Angolhon).

••••• ALAPITTATOTT 1825-ben. •••••

Magyarországi fiók: Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 4. szám.

(Standare-palota:)

Ujvidéki főügynökség Kossuth Lajos utca 3.

Évi bevétel	36,638,000 korona
Kiutalt nyereséményrészek	170,000,000 korona
Vagyon	287,600,000 korona
Halálesetek folytán kifizetve	648,560,000 korona

A Standard kötvényeinek nevezetesebb ellőnyei:

Kétségtelen biztonság. Alacsony díjak, Szabad világkötvények. Kötvények érvényben tartása díjzítéseek elmulasztásánál. Tőkésítés és előre megállapított visszaváltási érték. Megámadhatatlanság. Feltétlen fizetés öngyilkosság esetben egy évi fennállás után. Szabad háborúbiztosítás napfelkelők részére.

DIJTÁBLÁZATOK KIVÁNATRA KÜLDETNEK.

A ki

"Berson"

gumisarkot

visel,

Szerémi-Borozó

Ujvidéken

Kenyér-mé 23. szám alatt a Központi Hitelintézet felé szemben, melyben Schwarz Jozsef úr saját termésű borai, főleg törökgyalunkája, a 27. hegyi kamenicai Paraga hegyen levő szőlőből, poharanként vagy zárt palackokban mérsékelt árák mellett kerülnek kimerésre.

Megrendelések 50 literen felül hordóban Schwarz Testvérek irodájába intézendők (Halter 12. sz.)

A borazóban olcsón és jól lehet etkezni.

Appollo-színház

Ujvidék.

A legelgansz közönség kedvelt szórakozó helye. Kétnaponként változó előrangú, fővárosi, szigorúan előadással műsor! — Kényelmesen berendezett, jól szellőztetett helyiség.

A képek szilárdak
világosak és rezgésmentesek.

Előadás kezdete hétköznaponként este 6-tól 11-ig. — Vasár- és ünnepnap d. u. 4-től.

Csinosan burorozott, különbejártu utcai, elsőemeletes szobázzonnal kiadó.

Rákóczi Ferenc ut a városháza mellett
Közlebbit: Huszár lisztkereskedésében vagy a kiadóhivatalban.

Drezdai Motorgyár részv.-társ.
Németország egyik legrégebb és legnagyobb motorgyára

Szállítókörrel szerelt legjobb gyártmányú Benzín-, Nyersolaj-, Gáz-, Petroleum-motorokat és locomobilokat valamint Szívózásmotorokat

MEGLEPŐ UJDONSÁG!
EGYETEMES GENERATORUNKKAL

a tényleges hordó
óránként csak kb. 1 fillérbe kerül.
Vételezési feltételek:

Gellért Ignác és Társa

Budapest, Teréz-körút 41.

Telefon 12-61.

Legnagyobb mértékű jótállás. Kedvező fizetési feltételek

Előkelő hölgyek csak is

Schaffer Elek

Köykök utca 9. sz. alatti női szabó műtermében készítették divatos tolettjeiket, ahol a legdivatosabb szabás, elegáns kidolgozás, izléses rendezés képezi az irányelvet és főleg a utányos ár és a pontos munka.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

Goldberg T. ékszerész

óraművesnél Kossuth Lajos utca 7 alatt a legnagyobb és legszebb választékban a legjutányosabb árák mellett kaphatók. Omega Schild-Freres-Ederna-Schafhausen-Intakt stb. kiváló szerkezetű órák.

MINDENKI TUDJA

hogy csak is

Grosz és Krausz

nagyáruházában

lehet legjobban és legolcsóbban butort, függönyöket és szőnyeget beszerezni.

Telefon 24. = UJVIDÉK. = Telefon 24.

Gyermekkocsikban nagy választék.

STEFANOVITS L. Fia Ujvidék

Alapítva 1866.

Kossuth Lajos-utca 27.

Telefon szám 78.

Elsőrendű kékkő, Dupuy-féle buza magcsávaja.

Legolcsóbb kávéraktár.

Minden fajta ásványvizek nagy raktára, mindig friss töltésben. Californai gyümölcs. Friss Szardínia és keleti tengeri hering.

Konservált főzelék dobozokban. — Görög gyógyborok.

Naponta friss teavaj a tóhercegi tejgazdaságból. Bajori sör palackokban. Asztali cserégek borok és pezsgő, legfinomabb lipucek

Prágai sonka, legfinomabb Sajtfélék. Befőttes-gyümölcsök

Minden friss állapotban és a legolcsóbban.

Az Erzsébet szálloda átvétele.

December hó elsején az Erzsébet-szállodát a kávéházzal együtt átvettem.

Minden törekvésem oda irányul, hogy a t. közönség igényeit és kényelmét kielégíthessem. Hosszú éveken át szerzett tapasztalataim, jó hírnevem, kitünő konyhám, előzékenységem feljogosítanak arra, hogy a t. közönség bizalommal viseltessen irántam. Kérem tehát ugye város, mint a t. utazó közönséget, hogy b. támogatásával ezen nagy vállalatom sikerét előmozdítani sziveskedjék.

A t. közönség kényelmére minden lehető megtettem.

Konyhám és italaim a legjobbak, 70 vendégszoba, a szép kávéház minden kényelemmel berendezve a t. közönség rendelkezésére áll.

Tisztelettel

Horti Balázs.

Karácsonykor.

*Hát van varázsszer, mely lelket megifjít?
Van csodaszer, mely halk szívet dagaszt?
Van égi kéz, amelynek puha újja
Visszavarázsol rég ellúnt tavaszt?*

*Van . . . Apró gyertyák zöld fenyőfa galyán'
A csillogó dísz, — Jézus jászola . . .
Mint napsugárra dér: szemünk megolvad
S egy könybe csordul lelkiünk mosolya . . .*

*Ez a varázslat . . . karácsony varázsa.
Vigan szökelő, boldog gyermekek,
Csillag fénye Bellehem azurján,
Melynek sugára jászolon remeg.*

*Ugy beborul a lelkem, úgy zokogna,
Ugy keseregne szívem, — úgy dobog,
Mint hogyha benne alvó ifjúságom
Kitörni vágyna! . . . Ó li boldogok!*

*Ti gyermekek! Ti Jézus kis baráti,
Ti Messiásnak játszótársai!
Csak játsszatok! Jó nektek e szent estén
A Bellehem körül eljátszani.*

*Ott álljon meg a nap, mint hajdan régen
A Józsva szavára . . . Ugy is oly
Rövid a lét, oly semmi a boldogság,
Annyi a könny s oly kevés a mosoly.*

*Maradj velem karácsony szent csodája,
Gyermekvilág ez aggott föld terén,
Te hír a ködvilágban, tenger habján
Törő hajókat fentartó remény.*

*Óh hadd legyek én hívő, bárha gúnynyal
Illet a hitnek harcosa maga —
Vezess bölcsék világába, én vezérem,
Te Bellehem királyi csillaga!*

VÁRADI ANTAL.

Szent-Karácsony.

Itt van a Karácsony! Itt van ismét, felvirradt a nagy, szent nap, mely a világot a szeretet rózsaláncával egybefűzte.

Óh mennyi édes érzés és sejtelem szállja meg Karácsony napján a hívő szíveket!

Ma van az a nagy nap, mikor a világ Üdvöztője született, ki a világnak üdvösséget, az embereknek békességet hozott.

Egyforma érzés hatja át a szívünket, a szeretet érzése. Nézzünk be a palotákba, vagy a napszámos egyszerű, szegényes konyhójába, mindenütt az utánozhatalan, önzetlen szeretetet találjuk, melyet az hintett a szívekbe, az a Nagy, aki e napot emlékeztetéssé, világrajövetelével szentté tette.

Szép este a Karácsony est, különösen falun szép, százsorta szebb, mint a nagyvárosok zsbongó zajában. Csöndes minden, csak az ünnepköszöntő, a kántáló gyermekek szent éneke hallik, amint az egyik háztól a másikig mennek, dicsőítve a szent Karácsonyt.

Végre ez is elcsöndesül, mindenki nyugszik és álmában ott van, ahol azok a nagy események történtek kétezer évvel s még hallani vélik az angyalok szent énekét, amint a pásztoroknak jelentik az Üdvöztő születését, látni vélik még a három királyt, kik aranyat, tömjént, drágakövet visznek Jézusnak.

Csőndes minden, de egyszerre hangok támadnak a fehér éjben és a harangok ércnyelve, melyek mintegy tolmácsai a világ örömeinek, megszólalnak és hirdetik a Megváltó születését.

Az ájtatos tömeg a templomba sereglük, hogy üdvözöljék azt, aki a világ bűneit szeplőtlan vállaira vette s lefizette a bűn díját a vétkes emberiség helyett.

Sokkal nagyobb szertűek voltak az események kétezer évvel ezelőtt, de ma már csak a hagyomány az, mely megőrizte e nagy nap eseményeit. Régen, nagyon régen volt, de a vallás, a biblia, az ősidők eme krónikása megtartja emlékezetünkben és évről-évre felujulnak a szívekben s dicsőítik azt, ki végzetlenül szeretetével kiemelte a bűn fertőjéből a süllyedni kezdő emberiséget.

L. J.

Az anya imája.

*Karácsony éjjel, gyertya fényénél
Szomorú, öreg asszony üléségél,
Ugy kéri a jó Istent eszindelen:
Fiának semmi baja ne legyen!*

*A fiu messze földön az alatt
A bűn utain vidáman halad.
Bar, vig zeneszó, szép lány öle,
Nem jut neki egyéb eszébe se...*

*Szegény fiú, már vége van neki!
Az áruvénből vajjon ki menti ki?
Eia, amit érte anyja eldobog —
Ea már ez ima sem menthette meg?...
Tencsy István.*

A koldus karácsonya.

Irta: **Bárony István.**

A sors szeszélye néha olyan neveléses dolgokat művel, hogy szinte vörösré sirja a szeméit az az ember, a kit megtértél.

Szakasztott ilyen az a történet is, a melyet alább elmondok.

A csavargó leült az ut szélén, az árokba. Tél volt és Karácsony napja. Nagy pelyhekben hullott a hó, úgynevezett szép, lágy téli nap volt.

Nem evett két nap óta, csak ment, ment, hogy majd talál valahol egy falat kenyert. Éjszakára egy kazal alá bujt s hajnalban ismét utnak indult.

A hová bekopogtatott, az asszony nép megrémült tőle s a gyermekek menekültek előle. Olyan poros, olyan rongyos, olyan ijesztő alak volt.

Kinálkozott napszámba, elutasították. Mindenütt azt a választ kapta: takarodj!

Hát csak ment tovább, még lassabban, még roskadtabban. És a mikor jó messzire volt már, a mikor bizonyos volt, hogy senki sem látja: szennyes öklével a könnyeit törölgette.

Megsokalta a megalázkodást! Hiszen ember ő is! Még pedig éhes ember! És ma épen szent Karácsony napja van. Ő meg éhezik ezen a szent napon.

A gyomra fellázadt s dühöngeni kezdett:

— Hát van igazság a földön? Van Isten az égben? — kiáltá s botot ragadva az ég ellen, káromkodni akart s a mint botját fel-emelte, valami fényeset lökött föl vele az árokból, a hó alól.

Elámult.

Egy huszkoronás arany!... Igen: egy arany, még pedig huszkoronás arany!

Nem akart a szeméinek hinni. Nézte, forgatta, törölgette, végre is — elhitte.

No most már jóllakhat s végre valahára ágyban is aludhat!

Eg huszkoronás arany!

Ezzel, ha utközben munkát talál, kihuzza a telet. Vagy elmehet a városba s ott majd csak jobbra fordul a sorsa.

Egy kicsit tündődött is.

Az a pénz nem az övé...

Körültre tekintett. Sehol senki. Egyedül, egészen egyedül volt az országuton.

A távolban, túl a kalásztengeren, a domboldalon egy falu feküdt. Kis tornya olyan barátságosan integetett feléje.

Vidáman eredt utnak. Toronyirányában, a hótakarta gabonaföldek között.

A falu elején a község korcsmáját pillantotta meg. A korcsmárosné a küszöbön állott.

— Adjon Isten!... — mondá s beakart lépni az ivóba.

A korcsmárosné azonban utját állta.

— Hohó, atyafi! Nem oda Buda! Mit akar?

— Enni akarok valamit! Éhes vagyok!

— Nincs semmi maradék a háznál.

Menjen tovább Isten hírével!... s intett neki, hogy indulhat.

— Nem kéregetni jöttem!... — válaszolá a csavargó. — Megfizetek.

És megmutatta az aranyat.

A korcsmárosné valósággal megijedt. Egy huszkoronás arany ilyen csavargónál! Az urát, a korcsmárost hívta a küszöbre.

A korcsmáros ámult-bámult. Bizalmatlanul nézegette az aranyat, meg a csavargót. Faggatni kezdte: hogy jutott hozzá ilyen és ennyi pénzhez?

— Mit firtatja? Érje be azzal, hogy fizetek!

— Szó sincs róla! — mondja a korcsmáros. — Nekünk nem kell mindentéle pénz, atyafi!

Most a szerencsétlen csavargó hökkent meg, de azután zsebvágta az aranyat, vállalat vont s tovább ment.

A korcsmáros és korcsmárosné a tekintetükkel követték.

— Nem tudom, kit íthetett tejbe azért az aranyért, jegyezte meg a korcsmáros.

— Szólni kellene a csendőröknek! — indítványozta a korcsmárosné.

S a ki csak a korcsmába érkezett, mindenkinek elmondták az esetet, persze jó nagyot tódítva rajta:

— Borzasztó... Nagy gazember járt itt az imént!... Enni kért, egy csomó aranyat mutatott! Ha jól láttam, a keze is véres volt.

A korcsmárosné átkiáltott a szomszédba, a szomszéd is tovább kiáltott s öt perc múlva már az egész falu tudta az esetet.

A csavargó pedig ment, a botját maga után vonszolva a földön, vánszorgó lépésekkel haladt végig a faluban... pedig pénz, nagy pénz volt a zsebében.

A falu közepén benyitott a pékhez. Mennyi aranyos héjju, édes illatu kenyér feküdt a hosszú asztalon!

— Adjon Isten! Egy cipőt kérek...

— Nem lehet manapság a cipőkat ingyért osztogatni, atyafi! — mondá a pékné.

— No, no! Azért ha rongyos is az ember, lehet pénz a zsebében. Kenyeret ide! Megfizetek érte!

Megmutatta az aranyat.

A pékné irtózza intett neki, hogy nem kell az arany. Csak menjen tovább... Isten hírével.

Csodálatos!

Az ő aranya ennek se kell!

És így járt a boltosnál is. Így járt a hentesnél is.

Igazán csodálatos. Ujra meg újra megnézte az aranyat. Talán hamis?

Már elő se merete venni a zsebéből. Ugy tapogatta.

Olyan sima, bársonyos volt, olyan meleg, kedves kicsi arany!...

Elalatt rásteledett.

S az est beálltával még éhesebb lett.

Már kint baktatott az országuton.

Egy arany, huszkoronás arany volt a zsebében s mindazon tanakodott, hogy juthatna egy falat kenyérhez?

— Egy arany!... És én éhen dögölöm!... — sziszegte fogai közül. — Persze!

— folytatta elkeseredetten. — Mindenki azt hiszi, hogy nem igaz uton jutottam hozzá.

Hogy is juthat egy ilyen rongyos fráter egy huszkoronás aranyhoz! Azt hiszik: loptam. Leütöttem érte valakit! Óh átkozott sors, miért üzöl ilyen kegyetlen játékot velem? Mikor olyan éhes vagyok!...

Miközben így gyötrődött magában: egy alak közeledett feléje az ut fordulójánál.

Fáradtan, görnyedten ballagott az is. Az is rongyos volt. Ócska, elviselt kalap a fején: szennyes, bozontos a szakállja és csupa por az egész ember.

A két csavargó kezet nyújtott egymásnak.

— Hová? — kérdezte az egyik, a kinek arany volt a zsebében.

— Szeretnék éjszakára a faluba jutni. Gyerünk együtt.

— Nem. Én emerre megyek. Ha jól akarsz, fordulj vissza te is. Irgalmatlan nép lakik abban a faluban. Az utcán se tűnek meg, nemhogy szállást adnának.

— Hohó! Pénzért mindent kap az ember!

— Pénzért se azoktól.

Többet is akart mondani, de megmondta.

— A paraszt egyforma minden faluban — mondotta a másik. — Félnék a koldustól. De mihelyt ezt hallják!

És néhány garast csörgetett meg tenyerében.

— Nem sok komám, de van vagy másfél forint s e' nekem elég három éjszakára is.

A másik, a kinek huszkoronás arany volt a zsebében s a ki két napja nem evett, keservesen gondolta el: tessék! a másfél forintjával gazdagabb, mint én az aranyammal! Jóllakhatik, meghálhat...

Egyet gondolt.

— Segíts rajtam, te ember!

Bezzeg, mindjárt nem csörgette annyira garasait az a másik.

— Miből segítenék én terajtd! Jó, ha magamnak elég lesz egy éjszakára.

— Nincs egy kis kenyered?

Az a másik már nyugtalanul érezte magát. Aszondta, hogy kenyere sincsen s indulni akart.

A mi emberünk marasztotta.

— Csak nem hagysz engem itt!

Éhes vagyok nem birom tovább.

— Nem segíthetek rajtad...

— Van másfél forintod! Ne izélj, te!... Segítsünk egymásnak!

— Nem lehet, Mondtam már. Majd csak találsz munkát utközben te is.

Az éhség, a kegyetlen, az iszonyu éhség marcangolta a mi emberünk gyomrát. Kinjában valósággal mámorossá lett már.

— Ide hallgass, te ember!... Nézzed,

én megveszem a te garasaidat. Egy aranyat adok értük. Ide nézz!

A másik nagy szemet meresztett.

— Egy aranyat, te! Ma reggel találtam az uton. Az árokban, a hóban. De én nagyon rongyos vagyok. Nem hisznek az aranyban. Te se hiszel!... Pedig milyen éhes vagyok! Azért is félnék tőlem, mert ilyen éhes vagyok... Te nem vagy olyan rongyos, mint én. Ha te mutatod nekik... Rólad inkább elhiszik, hogy nem ütöttél érte agyon senkit... És te nem vagy olyan éhes, mint én. Te ettél ma már. Én két napja nem ettem...

Alig lihegett már. Olyan szánnivaló volt — és mégis, olyan ijesztő.

— Ne félj! Az arany jó! Nem hamis... Ide a garasaidal!

A másik rémülten hátrált, de a garasait nem adta. Menekülni akart.

A mi emberünk agyát elborította a vér. A lábaihoz hajította az aranyat s torokon ragadta a koldust.

Az vergődött, szabadulni iparkodott, de már fuldoklott, szeme kidüledt, karja ernyedten hullott le... Összereszkadt...

A garasait! a garasait!

És futott, futott a csavargó: egy kis kenyérért, szent Karácsony napján...

Az ablakfüggöny.

Irtta: Szomaházy István.

Mig az asszony kissé elbóbiskolt ebéd után, a férj — a nyárspolgárrá puhult don Juan — gyöngén melléje telepedett a hintaszékbe és a legújabb híreket olvastatta a megszokott ujságjából. Ilonka reggel óta az ágyban maradt s bár igazán nem volt valami komoly baja, néhányszor sóhajta emlegette, hogy a halálán van. Tamási jól ismerte már ezt az állapotot, tudta, hogy a feleségének örömet szerez, ha két selyempaplan alól nézhet ki az esőbe fuló világra, de az sincs kizárva, hogy egy óra múlva színházi jegyekért küldi el a szobaleányt... Ilonka tehát elbóbiskolt ebéd után. Tamási pedig az ujságját bujta, mikor egyszerre örvendetes dolog történt: a kórut vizes házkolossza fölött egyszerre kisült a nap... Az utcán tavaszias derű ömlött végig, a pocsolyákban színes fénysugarak táncoltak és Ilonka halványkék paplanát is elborította az aranyos napsugár... Tamási letette az ujságot és mivel attól félt, hogy a melegség fölébreszti a feleségét: halkan az ablakhoz lépett, hogy a függönyöket lebocsássa. Szerencsésen le is bocsátotta az egyiket, de mielőtt még a másik ablakkal is végzett volna, Ilonka felébredt szendergéséből.

— Mit csinál? — kérdezte az urától ijedten.

Tamási a betegápoló gyöngéd türelmével fordult meg:

— Amint látja, édes, lebocsátom a függönyöket... A nap oly melegen tűz ide, hogy még jobban megfájdulna a feje tőle...

Tamási igen udvariasan mondta ezt és mégis váratlan feleletet kapott. Ilonka haragosan ült fel ágyában, keze remeget a felindulástól és idegesen, majdnem gorbombán kiáltott az ablaknál álló Tamásira:

— Rögtön huzza föl a függönyt...

— De ezizám...

— Ha nem huzza föl, azonnal leugrom a harmadik emeletről...

A jó férj aggódva tekintett a beteg asszonykára, aztán engedelmesen fölhozta megint a fehér függönyt. És e közben egy pillanatra az a régi behomosult korszak jutott az eszébe, mikor ő még magányos garzonként bolyongott a zuhogó őszi esőben.

Miért jutott ez a korszak az eszébe? Egy neveléses és mégis melankolikus emlékek miatt, amelyektől a lehéj függöny most egyszerre felidézett benne... Tamási, míg a felesége parancsnak ilyen készségesen eleget tett, egy pillanatképpen huszonkét éves korának rég feledett ideáljára: a szép, huszonkilenc éves Kaysernére gondolt...

Tamási, aki akkor együgyű kis jogász volt, egy Andrásy-utí kávéházban a füléig belebolondult abba a szelíd tekintetű, csinosan kiöltözött, barna asszonyba, aki a hugával együtt törzsvendég volt az egyik sarokfülkében. A viszony a székesfővárosi szerelmek rendes sablonjával kezdődött: Tamási bókokat irt a képes lapok szélére, majd apróhirdetéseket tett közzé egy napilapban, később poste restante levelekben sürgette Kaysernét, hogy légyottot adjon neki... Az ostrom sikerrel járt; a szép asszony, akinek férje egész nap keztyűket árult a Terézvárosban, egy nap Wesselényi-utcai lakásán fogadta a lángoló fiatal embert... Kayserné ekkor könyezve panaszkodott el, hogy tizenkétéves házassága alatt még senki sem akadt, aki őt teljesen megértette volna; mire Tamási ugyancsak forró könyek közt jelentette ki, hogy ő is magányos lélekként járt eddig a nagyváros özeánjában. A két elhagyott teremtes forró barátságot kötött; Tamási regényeket hordott a szép asszonynak, s bár mindig módjában állott, hogy érzéseit előszóval is elmondja, naponként négyoldos levelet irt szerencsétlen ideáljának... A barátság utóbb bizalmasabbra és meghittebbre fordult; a magányos lelkek titkos jelekben állapodtak meg arra az esetre, ha a férj váratlanul otthon maradna... A jelbeszéd anyagát a Kayserék ablakfüggőnye szolgáltatta; még pedig a következő ötletes kulcs szerint:

Felhuzott függöny — a férjemen ithon van. *Félig lebocsátott függöny* — a férjemen rögtön megy. *Egészen lebocsátott függöny* — a férjemen elment, jöhet.

Tamási néha másfélóráig kőszált a Wesselényi-utcai ablak alatt, de mikor a függöny a Kayser ur készülődését jelezte, ügyesen befordult a Klauzál-utczába. És tíz percz múlva, mikor a látóhatár egészen tiszta volt, lángolva, dobogó szízzel szaladt föl a háromemeletes ház lépcsőin...

Pompás délutánok voltak — az egyik magányos lélek kétszer bukkott meg ezidőben a második szigorlaton — és Tamási sokszor ámulva nézett a nyugodtan baktató férj után, aki két óraker az üzletébe sietett. És este, mikor olesó vendéglőjéből szivarozva ment haza rideg külvárosi lakására, nem egyszer csodálkozva gondolta:

— A derék Kayser nem is sejti, hogy megcsalják... Hát csakugyan igaz, hogy minden férj ostoba?... És valamint az okos kis szerkezőgökből, akik a kész cipőket hazaviszik, egytől-egyik ostoba legény lesz, a ravasz don Juanok is igazán elvesztik az eszüket, mikor az oltár elől eltávoztak?

A viszonyoknak később egy váratlan esemény vetett véget: Kayser Erzsike egy egészséges leánykával ajándékozta meg boldogságtól ragyogó férjeurát... És a csöpnői poronty végre megtette azt, amire tizennyolc éven át senki sem volt képes: tökéletesen megértette a nagymamáját, Kayserné, mikor Tamási egy napon ismét meglátogatta a Wesselényi-utcai lakásban, egy iczipici babaruhát mutatott regényes udvarlójának.

— Tudja, hogy mi ez?

— Tálczakendő, vagy asztalfutó, — találgatta az elkézd Tamási.

— Oh nem... egyik se a kettő közül... Ez a kis unokám főkötőcséje...

Tamásinak valami hidegség futott át a hátagerincén, később pedig sietve bucsuzott... Kétségbeesése oktan lépésre ragadta: sorban letette hátrálékos szigorlatait és másfél év múlva bejegyezték az ügyvédi kamarába... És öt évvel azután, hogy Kayserné az unokája főkötőjét horgolta.

Tamási oltár elé vezette Takács Mariskát, a táblai bíró egyetlen leányát...

A jó férj felhuzta megint a fehér ablakfüggönyt és egy percre kitekintett az ablakon... Furcsa, majdnem érthetetlen dolgot látott: Horváth mérnök, aki bizalmas barátságban állott a Tamási-családdal s aki a szemközti járdáról sietve közelített a kapu felé, egyszerre ijedten visszahobant... Mi történhetett vele, hogy hirtelen mást gondolt? Tamási azonban, akinek végre is nem fájt a Horvát feje, közömbösen napirendre tért a különös dolog fölött, s mosolyogva közelített gyöngélkendő felesége ágya felé.

— Jó lesz így? — kérdezte kedvedre.

— Köszönöm, jó lesz — felelte most már nyugodtabban a beteg Mariska.

A napsugár végigöntötte a selyem paplant s egyenesen a Marika fejére süttött. És a jó férj türelmesen gondolta:

— Megfájdul a feje és mégsem akarja, hogy a függönyt lebocsássam!... Oh, mily szeszélyesek az asszonyok!

Póéta-sors.

Irtta: Heltai J. Jenő.

Karácsonyi történet jutott eszembe. Elmondom, hiszen jókor mondom el, Karácsony napján. Megható ez a történet is, mint minden más karácsonyi történet, melylyel most teli vannak az ujságok, az enyim talán csak abban különbözik a többiétől, hogy igaz történet és egyuttal egy bus visszaemlékezés.

A póéta *Pethes Andor*, a kiről szó leszen, jó barátom volt. Tehetséges, igaz póéta, de végtelenül peches, szerencsétlen fráter. Fialat éveinkben együtt laktunk, illetve nyomorogtunk. Télviz idején széllel béltelt körgallérban jártuk be a pesti szerkesztőségeket verseinkkel, de mig nekem egy a hogy sikerült elhelyeznem verseimet, barátom az ő végtelenül alázatos és szerény modorával nem boldogult az életundorodott, mogorva szerkesztőknél és versei hónapokig heverték a redakciók asztalán elintézetlenül.

Vézna, nyápicz gyerek volt az én barátom és egy éjszakai kőborgás után megbetegedett. Meghült és tüdőhurutot kapott. Darabig otthon őrizte az ágyat, aztán kórházba került. A mikor tettem, meglátogattam. Vittem be neki egyet-mást, a mit a fiu látható örömmel fogadott. Az orvos, a ki kezelte, semmi jóval nem bízott. Gyöngeszervezet — mondotta — bajosan fogja kiheverni ezt a betegséget.

A póéta a kórházban sem tagadta meg magát. A mikor hangulata, kedve volt, verseket irt a kórágyon. És ezek a versek szépek, hangulatosak voltak. Én helyeztem el azokat egyik-másik lapnál és a mikor azok megjelentek, lelkesedéssel, örömmel vittem be barátomnak a lapot és a sovány honoráriumot, a mit értük kapott. Ilyenkor boldog napja volt barátomnak. Arca rózsás pirban égett, mosolygott és terveiről beszélt, a miket meg fog valósítani, ha kijön a kórházból.

Egy napon, amikor meglátogattam, a a rendesnél nagyobb örömmel fogadott.

— Te — szólt csillogó szemekkel — irtam ma egy kis kuplét és beküldtem Lenkének, a Budapesti Orfeum csillagának. Teljesen neki való. Ha megzenésíteti és előadja, óriási hatása lesz. Egy felsőbb

leányról szól ez a pajkos dal és olyan híven adja vissza egy bakfis leány érzéseit, hogy az Orfeum öreg habituéi az izgalomtól odáig lesznek. Nem is tudom, hogy jutott eszembe ez a pajkos téma, de megírtam és jól irtam meg. Kérlek érdeklődjél majd pár nap múlva az Orfeumnál.

Megígérttem neki, hogy ügyében eljárjak.

Ugy két hét múlva bevetődtem a Budapesti Orfeumba. Lenke kisasszony, a mulató csillagának száma következett épen. Szinte odaszögeződtem székemhez, mikor a kisasszony bejelentette, hogy új dalt fog énekelni, a „Felsőbb leány” a címe és Pethes Andor szerzeménye. Bájosan, szépen énekelt a primadonna. Olyan hűen és kezesen adta vissza a felsőbb leány pajkos érzéseit, hogy a dal eléneklése után frenetikus tapsvihár tört ki a színházban és még kétszer kellett azt megismételni.

Alig vártam a másnapot. Boldogan meséltem el beteg barátomnak a nagy sikert és egyben azt a tanácsot is adtam neki, hogy haladéktalanul írjon a művésznőnek a kuplé honoráriumért. Legalább száz koronát kérjen.

Az én barátom szomorúan mosolygott: — Hadd a dolgot. A művésznőnek megírtam, hogy kórházban vagyok, ha sikere lesz a dalnak, gondoljon rám. Majd tudni fogja kötelességét. Meglásd, el fog jönni és hálás lesz.

A kórházi orvosnak igaza volt. Barátom nem tudott megbirkózni a betegséggel és karácsony első napján meghalt.

Ott állottam ravatalnál mélységes bánattal és szomorúsággal szívemben. Rajtam kívül senki sem jött el a szegény Andor barátom ravatalához. Már jó órája állottam ott gondolataimba mélyedve, mikor egy elegáns, suhogó selyemruhás nő jött a koporsóhoz. Lenke volt, a Budapesti Orfeum csillaga. Egy csokor rózsza volt a kezében, azt csendesen a költő mellé tette. Egy-két könyvet letörölt szeméből, aztán távozott.

Karácsony másnapja volt és eltemették szegény barátomat. És ugyancsak másnap pajkosan énekelte a művésznő a felsőbb leány nagyszerű énekszámát. Odakint a rákosi temetőben pedig nagy pelyhekben hullott a hó egy frissen hantolt sírdobra...

Karácsony a szerkesztőségben.

(Történet egy pesti krajcáros lap szerkesztőségében, karácsony előtt néhány nappal. Az egész szerkesztőség együtt van. A fiuk nem dolgoznak, hanem „témákon nyargalnak”. Ez alatt azt kell érteni, hogy egyik az újját rágja, a másik a haját borzolja, a harmadik nagy léptekkel futkos a szobában, a negyedik az asztalon dobol és így tovább. Bősz Mátyas főszerkesztő ur megjelenik.)

A főszerkesztő: Jónapot! Na, mi újság, mi újság? ...

A segédszerkesztő: Semmi különös, mester, dolgozzatunk.

A főszerkesztő: (megvetően végignézi a munkatársakat) Ez dolog? Lopják a napot és a lapunk állandóan mult heti hírekkel és a hatvanas évekből való kinos vicekkel jelenik meg. Ez nem mehet így tovább! A nyakunkon a karácsony, a közönségnek hatszáz oldalas lapot ígértünk és egy sor sincs még belőle. Majd beosztom én a munkát, vércse ur itt van?

A segédszerkesztő: Itt van. A másik szobában dolgozik.

A főszerkesztő: Küldjék be.

Vércse: (bejön) Parancsol, mester?

A főszerkesztő: Vércse ur, maga vezércikket fog írni a karácsonyi számba. Részletesen megírja a karácsony jelentőségét és méltatni fogja az ünnepet. Éstig kész legyen a kézirat.

Vércse: Hogy jövőnk én a karácsonyhoz? A főszerkesztő ur elfelejté, hogy én elit vallású fiu vagyok.

A főszerkesztő: Milyen vallású?

Vércse: Izra-elit vallású.

A főszerkesztő: Ne viceljen ilyenkor. Különbén jó, hogy viceelt. Látom, magában van humor. Együttal írni fog egy szép karácsonyi humorkat is.

Vércse: De kérem, én minden osztályban megbuktam hittanból. Hogyan tudjak én írni a karácsonyról?

A főszerkesztő: Elég, fiam, elég. Ha estig nincs kézirat, kirugom. Mehet!

Vércse: (Távozik.)

A főszerkesztő: Májmarkoló ur, most ön következik.

Májmarkoló: Tess' parancsolni.

A főszerkesztő: Itt van négy korona. Vegye a kalapját, botját, üljön koesiba, robogjon el színházaink oszlopos művésznőhöz és kérjen tőlük karácsonyi intervjút. De ne zsarolja meg őket, mint a mult évben.

Májmarkoló: Kérem, kérem. Szolid alapon fogok dolgozni. (El.)

A főszerkesztő: Most pedig Furkós Attila urnak adom ki a munkát.

Furkós: Csupa fül vagyok.

A főszerkesztő: Estig megír két szép elmefuttatót. Az egyiket a keresztényi szeretetről, a másikat Láncezy Leórról. Ez utóbbinak vegye ki a veséjét, hadd legyen neki is karácsonyi ajándéka. Igaz is, szokott maga novellákat írni, mi?

Furkós: Szoktam.

A főszerkesztő: Van valami készenlétben?

Furkós: Van. Egy nagyszerű gunyorkás történet. A címe: A falramászott fogkefe.

A főszerkesztő: Jó van. Adja át és vegyen fel 1 korona 50 fillér tiszteletdíjat.

Furkós: (Átadja a kéziratot.)

A főszerkesztő: Gyerünk tovább, Vesevelő Gáspár barátunk van soron. Ön mit tud írni, fiatalember?

Vesevelő: A lapnál a vizállás rovatot vezetem, de értek a közgazdasághoz is és szeretnék megpróbálkozni a politikával. Tegnap fejeztem be egy közgazdasági tárgyú balladát, igen jó Ady Endre utánzat, összesen 39 strupli ...

A főszerkesztő: Tolán' strófa?

Vesevelő: Legyen strófa. Különbén az érték- és gabonatözsde halála van benne megénekelve. Itt van nálam.

A főszerkesztő: Adja ide. Két korona tiszteletdíjat fog érte kapni. Végül kiadom Lucsok urnak a munkát.

Lucsok: Szolgálatára, mester.

A főszerkesztő: Hozza be hozzám az ol'óját. Van bent nálam egy csomó régi kalendárium, azokból fog verseket és elbeszéléseket kivágni:

Lucsok: Igenis, mester. Megyek és vágek rendületlenül.

A főszerkesztő: Tehát menjünk. És önök uraim dolgozzanak szorgalmasan, mert estére a nyomdásznak kézirat kell. Ha a munkával készen lesznek, fejenként két korona karácsonyi előleget felvehetnek.

A munkatársak: (kórusban) Éljen a mi mesterünk. (Lázás izgalommal megkezdődik a munka.)

Pinty-úrfi.

El Amerikába!

Irla: IVÁNKA ISTVÁN.

Keletről nyugatra

Száll a nap korongja,

A magyart már ismét

A napszála vonja.

Alig leszünk holnap,

Kik még itt honolnak. —

Tök a munkát bírják,

Csalóka remények

Napnyugatra hívják.

Mintha már nem anyánk

Vón' e szent föld nekünk,

Dajkáló ötléből

Oly könnyen kilépjünk.

Az elhunytak sírja

Lekötöni nem bírja,

Nem az élők lelke,

Mennek, egyre mennek,

Messze tengerekre.

Talán kimerül a

Szülőföld emléje

S éhrogyos fiat

Szakadoznak tőle?

Ezelőtt így ment, de

(Kiment a szeméje)

Ma a munkáskarok

Vesznek el hazánkra

Mint megszőkött rajok.

Mi van ott? Mi lehet

Óperencián túl?

Ez a tündérsziget,

Hogy mind arra esél?

Az élet forrása?

Avagy annak mása?

Kincsessel tell termek?

S az őrző sárkányok

Megölve hevernek?

Se csuda, se éhség,

Csak a jobb mód 'szomja,

Mi a munkás népet

Tengertől vonja.

Elrabolta tőle,

Költötte belőle

Ez a 'dicső' század

A hitet, az eszményt,

S most ez ellen lázad.

Ha már a pénz minden

Ezen a világon,

Mi lenne becsesebb

A mi után vágjjon?

Az elszegények

Legtöbbször igérnek

Oda megy hiába?

Bár ha tengeren túl,

El, Amerikába ...

El, Amerikába!

Vándoroljatok ki!

Hisz ma olyan mindegy

Itt, avagy ott lakni.

S hogy sirunk hol' ássuk

(Csak a hasznát lássuk)

Az régen lehetett,

Hogy a röghöz költött

A hazaszeretet.

Mi lesz a hazával?

Hát ugyan ki bánja?

Hadd omoljon össze,

Mint az üres bányá?

Mi lesz a maggyarral?

A mi az avarral?

Egy sorvadó nemzet!

Fölszítja a többi —

És aztán nem lesz.

Oh! Lesz-e e kornak,

Jön-e megváltója,

Aki jölemelné,

És lemosna róla

Minden piszkot, szennyet

S megnyitván a mennyet,

Megtanítsa rája,

Hogy kell újra hinni

Istenbe', hazába'.

HUMOR.

Ügyes gazdasszony.

Fiatalembert látogatóban a lányos háznál.

A gondos mama nem győz dicsekedni, hogy hát milyen ügyes gazdasszony az ő leánya. Csaknem minden munkát az végez a háznál.

Hogy egy kis nyomatékot is adjon a szavainak, mindjárt a leányhoz fordul:

— Eredj csak Gizikém a konyhába, aztán mosd ki jól a salátát.

— Jól van mama, csak adj hozzá egy darab szappant.

Van oka rá.

— Hát maga, Potykáné, lámpát éget adig, amíg férjura a kórmasból haza jön?

— Muszáj csak Gizikém a konyhába, aztán mosd ki jól a salátát.

— Jól van mama, csak adj hozzá egy darab szappant.

Sorozásnál.

Beállít — mert beállított — a sorozóbizottmány elé egy legény, aki egyébiránt testi hibái miatt nem volt katonának való. De mert legalább túrvért szerettek volna belőle csinálni s ennek okáért hozzámenve egy bizottmányi tag, így szólította meg:

— Mi vagy te öcsém?

— Szolgalegény, kérem alászan.

— Lovak mellett voltál?

— Nem én kérem alászan. Ökör mellett voltam én mindig, — most is a mellett vagyok.